

Zaburzenia IS:

nadwrażliwość na ubrania
nie lubią jakiegokolwiek konsystencji
zaburzenia w czuciu głębokim
najdrobniejsze dźwięki wybudzają
ze snu, promienie świetlne
wybudzają dziecko



Mamy 7 zmysłów:

Dodatkowo:
zmysł czucia głębokiego
(ogarniamy ciało jako całość)
zmysł równowagi (poczucie ruchu,
przestrzeni)

Przykłady objawów:

Dotyk: nie lubi się przytulać,
przeszkadzają metki, nie nałoży czapki
i szalika



Czucie głębokie: poszukuje bodźców
dotykowych, walenie głową w ścianę,
szczypanie, ciągnięcie za włosy,
popycha innych, uporczywa
masturbacja dziecięca, ssanie,
gryzienie

Układ przedsionkowy (zmysł
równowagi): boją się ruchu, skakać,
spinać; nie mają ograniczeń: skaczą ile
się da

Wzrok: przeszkadza jasne światło,
muszą mieć okulary
przeciwśoneczne, szybko dostają
"oczopląsu"

Słuch: dźwięki wybudzają ze snu,
placzą, gdy używamy odkurzacza,
blendera, boją się psa; głośne,
wszystkim stukają

Węch: nadwrażliwość na zapachy;
wszystko wąchają: ludzi, ściany,
jedzenie

Smak: nie tolerują pewnych smaków;
poszukują mocnych smaków:
kwaśnych, ostrych



Objawy zaburzeń IS:

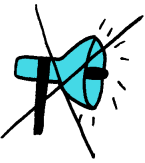
- 1) Dziecko nadmiernie odbiera bodźce.
- 2) Niedowrażliwość: dziecko potrzebuje dużej ilości bodźców.

Gdy dziecko potrzebuje bodźców
to my je dostarczamy w
akceptowalny sposób, np. zabawy,
masaże, gryzaki logopedyczne.

Zaburzenia są wtedy, gdy
utrudniają funkcjonowanie
dziecku lub rodzinie.

Dzieci zachowują się źle,
gdy doświadczają stresu.





Gdy widzimy roztrzęsione dziecko to:

Najpierw pomóc dziecku domknąć korę nową: wyciszyć się, uspokoić się, wyplakać się, gdy potrzebuje, sami musimy się uspokoić, czasami lepsze jest milczenie, dotyk dopasować do dziecka z zaburzeniami.

1. Nazwać co się dzieje i nazwać emocje: „Widzę, że jest źle, bo...”. Emocje są w porządku: to zachowania nie są w porządku.

2. Akceptujemy emocje: „Rozumiem, że jest Ci przykro...”
Ważny jest ton głosu.

3. "Co możesz teraz zrobić, aby było Ci dobrze?"

4. Powiedzieć: „Ja potrzebuję przytulenia” (np. zabawa "Kto Cię bardziej kocha").



Terapeuci konsultują już dziecko ok. 1 r.ż.



Z problemów IS się nie wyrasta.
Te problemy ewaluują.



Do 3 r.ż. nie mówimy o zaburzeniach IS tylko o problemach z samoregulacją.

4 błędne cele:



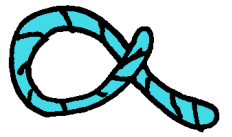
1. Uwaga: jestem ważny i przynależę tylko, gdy zwracasz na mnie uwagę.

2. Władza: jestem ważny i przynależę tylko, gdy rządzę.

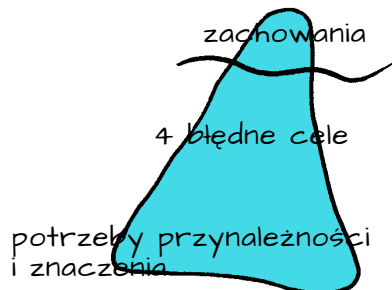
3. Zemsta: ja czuję źle i chcę, żebyś i TY poczuła się tak samo źle.

4. Brak wiary w siebie: przekonanie, że do niczego się nie nadaję.

Rozwiązania:



1. Specjalny czas, włączamy dziecko w czynności.
2. Pytamy co wybiera: ograniczony wybór.
3. Przepraszamy za swój krzyk. Powiedzieć: „Coś się z Tobą dzieje”.
4. Zapytać: „Jaki będzie pierwszy krok (np. pracy domowej)?”



Rysunkowo mi